

1. Is Jezus de Koning van de Joden?

Pilatus weet niet wat hij aanmoet met Jezus. Er ligt een aanklacht tegen deze gevangene: 'Hij is een misdadiger!' Maar wat heeft Hij dan voor kwaad gedaan? Pilatus heeft gehoord, dat Jezus de 'Koning van de Joden' wordt genoemd. Is Jezus dan een oproerkraaier? Is Hij een Joodse verzetsstrijder, een 'zeloot', die probeert de Romeinse bezetters het land uit te jagen?

Pilatus denkt: 'Laat ik het maar gewoon vragen!' En hij zegt: 'Bent U de Koning van de Joden?' Jezus zegt: 'Vraagt u dat uit uzelf, of hebben anderen dit over mij gezegd?' 'Ja...' denkt Pilatus. 'Natuurlijk hebben anderen dat gezegd!' 'Ik ben toch geen Jood!' zegt hij. 'Uw volk en Uw hogepriesters hebben U aan mij uitgeleverd. Wat hebt U gedaan?' Dan zegt Jezus die heel veelzeggende woorden: 'Mijn koningschap hoort niet bij deze wereld.' Of, in de vertaling van

1951: 'Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld.' 'Koninkrijk' en 'koningschap', dat zijn allebei vertalingen van hetzelfde woord in het Griekse origineel. 'Mijn koningschap hoort niet bij deze wereld. Als Mijn koningschap bij deze wereld hoorde, zouden Mijn dienaren wel gevochten hebben om te voorkomen dat Ik aan de Joden werd uitgeleverd. Maar Mijn Koninkrijk is niet van hier.'

2. Het Koninkrijk is waar Jezus wordt erkend als Koning

Wat bedoelt Jezus hier nou eigenlijk? Ik moet u zeggen, ik heb heel lang deze tekst als volgt heb opgevat: 'Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld', nee, want het Koninkrijk van God is in de hemel. En het komt op aarde als Jezus terugkomt, aan het einde der tijden. Oftewel: 'Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld', Jezus' Koninkrijk is niet *hier*, en het is niet *nu*. Het is op een andere plaats (in de hemel) en het is in een andere tijd (later pas).

Toch klopt dat niet, die uitleg. Want hier staat wel de Koning van dat Koninkrijk! Hier, in Jeruzalem, in *dé* wereld, in *ón*ze geschiedenis, in het jaar 33.

In Lukas 17: 20-21 staat over dat Koninkrijk het volgende. 'Toen de Farizeeën Jezus vroegen wanneer het Koninkrijk van God zou komen (zij dachten dat dus ook: "Dat Koninkrijk komt pas *lá*ter"), toen antwoordde Jezus hun: 'De komst van het Koninkrijk van God laat zich niet aanwijzen, en men kan niet zeggen: "Kijk, hier is het!" of: "Daar is het!" Maar weet wel: het Koninkrijk van God ligt binnen uw bereik.' Je kunt het als het ware *pá*kken! Je kunt dat Koninkrijk binnengaan, ook al hier, in deze wereld.

En hoe ga je nu dat Koninkrijk van God binnen? Eigenlijk is het heel eenvoudig: op het moment dat je Jezus erkent als je Koning, dan ga je Gods Koninkrijk binnen. Dan word je een burger van dat Koninkrijk. Je blijft gewoon op deze wereld leven, je blijft ook burger van het Koninkrijk der Nederlanden, of van een andere staat, maar je *é*erst

burgerrecht is dat van het Koninkrijk der hemelen, het Koninkrijk van God.

3. Jezus' Koninkrijk is inderdaad 'niet van deze wereld'

En zo komen we weer terug bij dat antwoord van Jezus aan Pilatus. 'Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld.' Jezus bedoelt dus *niét* te zeggen: 'Mijn Koninkrijk is ver weg: in de hemel en aan het einde der tijden.' Nee, Hij bedoelt wat

anders. Denkt u maar aan de uitdrukking: 'Dit of dat is niet meer van deze tijd'. Bijvoorbeeld: iets faxen, dat deed je twintig jaar geleden, maar iets faxen, dat is niet meer van deze tijd. Dat past niet meer bij deze tijd.

Dat is het! Als Jezus zegt: 'Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld,' dan betekent dat: 'Mijn Koninkrijk *pá*st niet bij deze wereld.' 'De manier waarop Ik te werk ga als Koning, mijn koningschap, en de manier waarop Mijn onderdanen te werk

gaan, die manier past niet in het patroon van deze wereld.'

Als je dus Jezus gaat erkennen als Koning (en dat kan, want Hij is wel degelijk een Koning), dan ga je *héél* anders denken. Je gaat denken op de manier van Jezus. Dat betekent dat je niet gaat vechten voor Jezus of voor je geloof, met een zwaard, of met mitrailleurs en bommen. Jezus zegt: 'Als Mijn koningschap bij deze wereld hoorde, zouden Mijn dienaren wel gevochten hebben om te voorkomen dat Ik aan de Joden werd uitgeleverd. Maar Mijn Koninkrijk is niet van hier.'

Ondertussen is die fout *wél* heel vaak gemaakt door christenen. Dat er geweld werd gebruikt om mensen tot christenen te maken. Karel de Grote dwong de Saksen om christen te worden. Wie zich niet liet dopen, werd ter dood gebracht. Dat is nu exact wat Jezus *niét* heeft gewild!

4. Het gaat erom Jezus te volgen. Hoe doe je dat?

Wat wil Jezus dan wel? Dat staat in vers 37: 'Ieder die de waarheid is toegedaan, luistert naar wat Ik zeg.' Goed luisteren naar Jezus, Hem gehoorzamen, Hem volgen, daar gaat het om. Als je Jezus erkent als je Koning, dan ga je leven zoals Hij dat wil. En ja, dat is vaak 'niet van deze wereld'...

Zomaar een paar voorbeelden. Als je Jezus volgt, kun je nederig je fouten toegeven. Lang geleden was er een beroemde professor aan de Universiteit van Edinburgh in Schotland, prof. Stuart Blackie, die al zijn studenten opdracht gaf om *één* voor *één* te gaan staan en een korte presentatie te houden. Hij keek streng naar de inhoud van de presentatie, maar ook naar de vorm. De studenten moesten hun boek in hun rechterhand houden. Toen was er *één* student, die begon aan zijn presentatie met zijn boek in zijn linkerhand. Prof. Blackie zei scherp: 'Neem je boek in je rechterhand en ga weer zitten!' Maar wat gebeurde er?

Die student, die stak zijn rechterarm omhoog, hij had geen rechterhand, alleen een stomp. Alle studenten hielden hun adem in. Wat zou professor Blackie nu doen? Wat deed hij? Hij liep de hele collegezaal door, sloeg zijn arm om de student en zei met tranen in zijn ogen: 'Dit wist ik niet. Wil je me alsjeblieft vergeven?' Iedereen was onder de indruk: dat was echte nederigheid! Jaren later werd dit verhaal verteld, ergens in een kerk. Toen kwam uit het publiek een man naar voren. Hij stak zijn rechterarm omhoog, met alleen een stomp. Hij zei: 'Ik was die student. En prof. Blackie, die heeft mij daarna tot het geloof in Jezus Christus geleid. Maar ik was nooit tot geloof gekomen, als hij niet zijn fout zó nederig had goedgeemaakt.'

Nederigheid is niet van deze wereld, maar past wel in het Koninkrijk van Jezus.

Nederigheid. Maar ook: *moed! Durf!* In de oorlog hebben veel mensen onderduikers in huis genomen. Sommigen deden dat gewoon, puur uit mededogen. Maar in heel wat gevallen waren het gelovige mensen, die zeiden: 'Je moet God méér gehoorzaam zijn dan de mensen. Jezus is mijn Koning, en ik volg Hem, ook al brengt me dat in gevaar.' Risico nemen om een ander te redden, dat is niet van deze wereld, maar past wel in het Koninkrijk van Jezus.

Liefde, zélf s voor je vijanden. Dat is ook iets dat Jezus Christus ons leerde. Dat gaat wel héél ver! In 1569 werd er in Asperen een man gearresteerd, Dirk Willems. Wat was zijn misdaad? Zijn misdaad was, dat hij zichzelf als volwassene had laten dopen. En dat hij in zijn huis anderen als volwassenen doopte. Volgens de protestantse overheid was hij de leider van een sekte, en hij werd ter dood veroordeeld. U merkt: ook in onze protestantse geschiedenis zijn zwarte bladzijden. Maar wat gebeurde er? Dirk Willems wist te ontsnappen! Het was winter, en hij rende weg over het ijs van een bevroren meer. Het ijs was niet best meer, het kraakte aan alle kanten. De man die hem moest bewaken achtervolgde hem. Dirk Willems hoorde hem achter zich, maar gelukkig wist hij veilig aan land te komen. Alleen: nu komt het! De bewaker slaakte een kreet, hij zakte door het ijs. En verder was er niemand in de buurt. Alleen Dirk Willems. Wat moest hij doen?

Dirk Willems aarzelde geen moment: meteen ging hij het ijs weer op, dat gevaarlijke, krakende ijs, tot hij kwam bij het wak, en hij redde de bewaker. Je zou zeggen: die bewaker was hem eeuwig dankbaar. Maar toen ze aan land stonden, werd Dirk Willems toch door die bewaker weer opgepakt en meegenomen. En de burgemeester van Asperen, die had geen genade. Op 16 mei 1569 werd Dirk Willems op de brandstapel ter dood gebracht. Liefde voor je vijanden, dat is niet van deze wereld, maar past wel in het Koninkrijk van Jezus.

In India, met zijn kastensysteem, is een mensenleven van iemand aan de onderkant van de samenleving maar weinig waard. Ik sprak een keer iemand die uit India terugkwam en die vertelde: 'Soms ligt er iemand gewoon dood op straat.

En de voorbijgangers? Die stappen er gewoon overheen.'

Maar wat deed Moeder Teresa? Ze ging naar Calcutta om daar hulp te gaan bieden aan de allerarmsten. Een leven van *zelfopoffering*, dat is niet van deze wereld, maar past wel in het Koninkrijk van Jezus.

Moeder Teresa

Is Jezus een Koning? Pilatus weet het niet. Hij begrijpt er niets van! Je gaat het ook pas begrijpen, als je voor Jezus op de knieën gaat, als je je toevertrouwt aan Hem, als je Hem je leven geeft. Dan erken je Hem als Koning, en je gaat deel uitmaken van Zijn Koninkrijk. Ja,

dat Koninkrijk zal later ten vólle doorbreken, als Jezus terugkomt. Dan is er alleen nog maar dat Koninkrijk van God. Maar nu is Gods Koninkrijk óók al aanwezig in deze wereld. Het is niet ván deze wereld, maar wel ín deze wereld. Het is verborgen, net als gist, dat in brood zit, of in een cake. Zonder gist rijst het niet. Maar als je gaat kijken, in dat brood, of in die cake: 'Waar zit nou die gist?' dan zie je het niet.

5. Gelukkig ben je, als Jezus je Koning is!

God roept u, en jou en mij, om deel uit te maken van dat Koninkrijk, dat wonderlijke Koninkrijk, waarvan Jezus de Koning is. Hij roept mensen om overal in de samenleving zo'n gistend gist te zijn, een zuurdesem. Hij roept mensen in het bedrijfsleven: op de werkvloer en in het management. Hij roept mensen in het onderwijs, en in de gezondheidszorg. Hij roept mensen in de politiek, en in het openbaar bestuur. Hij roept mensen in de media, in kunst en cultuur. God roept mensen om overal aanwezig te zijn,

en daar in héél hun leven te laten zien wat dat betekent: dat Jezus je Koning is. Om te laten zien hoe dán je leven eruit ziet.

Soms zal de wereld je dankbaar zijn. Enorm dankbaar. Naar Moeder Teresa zijn straten vernoemd in Utrecht, in Purmerend, in Hellevoetsluis, in Zoetermeer

en in Nijmegen. En soms is de wereld je niet dankbaar. Dirk Willems werd op de brandstapel gezet. Maar wat de wereld zegt en wat de wereld doet, dat is niet het belangrijkste. Het belangrijkste is: wat je Koning zegt, Jezus Christus. Hier staat die Koning, voor Pilatus, geboeid, bespot, gemarteld, vernederd. Voor u, voor jou, voor mij... Maar diezelfde Koning is opgestaan uit de dood! Hij heerst nu aan de rechterhand van God, en op een dag komt Hij terug. Dan zal ieder oog Hem zien, stralend in glorie, blinkend in luister, heersend in majesteit. En je bent een gelukkig mens, een gezegend mens, als je Hem dan vol blijdschap mag begroeten. Jouw Koning! Jouw Meester. Jouw Verlosser!

Die Koning, Jezus Christus, wil ook uw Koning zijn! Amen.